

Landskap: Värmland

Upptecknat av: Maria Björngren

Härad: Ålidal

Adress: Mariero, Rödaby

Socken: Ekshärad

Berättat av: Densamma

Uppteckningsår: 1943

Född år 1891 i Ekshärad

Visor.

s. ²~~18~~, 8-9.

Bonde talade med en död på vägen. s. 4.

Ekshäraden

s. 5.

Troll.

s. 6.

Bortbyting.

s. 7.

Trolläpple.

s. 7.

"Per Oscher", - originell man.

s. 10.

Luciafirande.

s. 11.

Min Fingebär i ju gick hem, i ha
 vart i natt min kamrat. Teck steksträngar.
 Mit en stin i ju stek kamrat min arm.
 en ju Fingebär i bray. Hvar ha den int
 gift sig Fingebär. Ju ju kan felt tätt äm
 för dag sa ho. Den va en pröja som ju va i
 glö för i han för mig. min kamrat ho
 tyckt om enst min. Se fick ju en brev i
 han. i ju kan int läs i int skrin, ju bann
 kamrat att ho skulle läs brev för mig.
 i då förr ho. I be ju him svar på i då
 förr ho min. Men ho svar på då brev i
 ju fick alltså fler brev. I senare gifta ha
 sig min själva.

kläcker i sjöns mörrens i jüntu skog i te skogen med 2
ha i här äm fätre ho ha tat i sej skogen
jüntu hvar bräs ho skog va äm ut
i skottasken ligger ho mjös i sett
M.9271:2.

Sen himmer ho den äm mej i med lary bann
tar sen stekstämper i si hvar
ens i i her ho i sjönges ho fös korn
i ätter kammus Myrars i Fittu fii mi buggpö bann

Vägar giv uppfös laryman fös baxter i den mi
där bär restubbar i ridstyggen fipet ägg i ho sam mskis
F. firs i kornu i fös ars i gäms ars i stürren

si firs i en tirs äm datur mi äm datur i Tär
dalen

Hattus di lög dän miler ho stätt

där manney kärer ho arer sej trätt

där nu laryn skog med fullt mi out

men i baken bär äm fann di giv sam korn i en mör bär.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Det var en man som låg an sov
 i en tunnare kaja i skogen. Han
 tyckte sig höra en Orgel spela en
 sång den lät så som Bättre en
 i folksen när man kommer
 Herrens dörren. den gick så när
 som en torgens ränder.

g c e f e d c d e g

h e d d e d e

Den skall spelas mycket sakt

Det var en lunge som kom kramade
på timmenvisen i skogen, vi kramade
satt Lars kom som kramade mycket när.
Han stannade och talade med honom
Lars var när som skulle gå till en
person och bringa ut fenter äre
som kom skulle lämna till en
annan som kom ^{Lars} var skyldig, och
det lärade han. När kom kom
kom kom idag ut Lars var död.
Om kom gjorde det sedan ut jag inte
jag kände kom de talade om det
när jag var kom kramade detta.
Jag var inte om det var som om
jag var ut jag kramade till Lars: kom du.

M. 9271:5.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

†

Ekeberget i Ekshärn ligger mellan
Ekshärns kyrka och marsberg.
Om Ekeberget berättas det att det skall
där finnas en stor kiste fylld av
guld och silver o.d. Nu min jag inte om
det var julnattens källan en torsdagskv-
äll man skulle gå dit på släp och
ann vatten. I: skulle man få se skatten
även för de mest rik. Om man bara kunde
vara riktigt lycklig, både när man gick dit
och återvägen. Det hade varit en som för-
st. man då var utlös någon som fick
den att ta. I: fick de se så många under-
erliga lustiga saker som de ej kunde låta
sig gå skatten att hålla övern, hade någon som
att låga och kasta en rökelse även så kall skatten

varit deras. Min fastänmar talade om att hon
hört att det fanns trakt och traktar i skogen
kann hade silverfjällar på sig som låt
si racker. Trakten hade silverfjällar
på sig i blanda. Om någon kastade en
mycket över en traktar si fick det den som
kunde inte gå då. Det var en gång en band
som lyckats kasta en mycket över en trakt
som hon skakade sedan och sålde
var kätt i sin nöthet. På kvällen
när salen gäts var fick hon se en liten
traktöring gå pring beklag och gröt,
sedan upprepades det flera berättelser, då
gick banden ut och pringade och
hon grät för. Ojag är så fattig och hon
jag har så många barn och en hon slak-
tad min enda trakt. Så bad hon henne ta
kätt med sig och det gjorde hon. Och de
sig henne aldrig mer. Sedan är
hon en säng som jag kände som barn.

M.9271:6

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

3
Det var en gång en handman som
blivit av med sitt barn och fått en liten
bortbyting - intäcket för sin. Nigen hade
läst henne hur den skulle gå. På torsdag
en eldade han upp backstegen. Och
när solen gick var satten hällen för den
bortbytingen på backfästet och just
som han skulle sitta in kammaren
den brinnande ryggen, ryktes där
upp och en Trallbrunn. Han inmer
hennes barn på armen och ropade här
var den dit ~~ge~~ mig vits. Det fanns
Tralläpple som elake minster brukade
gå, denna äpple var starka med väder
hällen om vitan. Och han i ryggen, så den
omvänder de för ut stäm för olycker med,
och för vinnas dygnet på fall de för en
spans timmer en gång en tuck och den
han redade i vatten så ~~ge~~ han på en rany väg.

M. 9271: 8.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Du ä ä fört den båt: skogen
du ä värre nu. ä salu ha smält mår
de bli vår bärken ä du som danser nu på
ä mår bärken ha fört båt äm
kann för i väg som en ratten full på en del stän

Men Hattinen går mellan tvärens i krogen
ä litar ätter vitt rippert jämta kann nu
i kack ä mår ätter ha tog en skett äm sygöms
du ä blott i krogen, men du tänker de (gäddsygöms)
Län ä ä tidligt på vörn ä klämsman ha int
känn äpp äm ä de för ett ätter de som fins.

Stegen var så liten med två fönster som
där bodde lille Brits ennn ennn golv och gr
för hennes tillgivenhet jag lyfte upp
och var glad när hans fönster och lyfte.

Märket på min älskade inget stämmer
och när den lille tyft uti sitt hjärta
ifrån Brits fönster lyfte plöjde fram
från stockens brunn som på häcken brunn

Vid fönstret fanns det ett väggfäst bord
bortu när dörren det lille skåpet stod
som trädspinnen med långmyllan
en sitt en fläsk hit ty stod fäst på väggen

Framför fanns det hängande kläder till och det ingade på tröjan
på sin tröja på den gamla brannen
som Brits och Lilla en sked av den minsta gjök
i fönstret fram och sprakar och stigas i fönstret
om katten såldes i
någon

Per Oseken han kām mī skōtkūsen pī mjūn
han tog kōgūsta i nāven o la han i saken.

Stā han fāt kārta full gult han kom o nū han
kōm in sprang jūnta ematan, han gult fram o
satt sej o at, jū trōr dū nu tūstisk han sken
at fās dū lūkt si ill lant bāt pī mjūn
men den omak rock bättre än han lūkt.

A jūnta ho brūp app, (knāt) skōppa) pūn, sin
dū ha mat sam, si bery han o tugg o tugg o i tog
han nu guggen i nāven o la den pēkfingern
o omak in han, men pī jūnta, o ha tog mat o tūst
dū nu gūt, o han hōll pī o tugg o tugg o la pī pēk-
fingern o slūpp i jūnta te ho ble māt.

Chen ākerlappen te Per Oseken den va
fin den, o havens den va längre den
än nūn an stens Ja dū o ranning dū
Per Oseken dū nu en lēten snās kār,
sam anyan tye sej te.

(barnen)

Så malkades julen med pris och lys
i spisen. Tårnedan flammade och eldtången stannade
Cris hade skämt i sitt lilla hus
och pris i sitt hjärtas kammare.

Hur vi firar Lucia. Ju förs när jag hade en
stort hus med betinskolelärare
du, jag hade två flickor i min tjänst
så gick den ena av dem ibring och
hjälp oss alla på kaffe och goda
kakor till, och brödet var bakat
som lusitkatter med rårin på.
Och så var bröden dekorerad med lys
och lingonris. Flickan fick aldrig en
lys i håret för jag var rädd att hon
skulle råka tända ellet på håret.
Och nu dukar jag själv bröden
och kakor. Lusitkaffe åt min fam.